

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ОДЕСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА,
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА КРИМІНАЛІСТИКИ

КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

ЕЛЕКТРОННІ МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до практичних занять з навчальної дисципліни
для здобувачів першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
спеціальності 081 «Право»

ОДЕСА
2023

УДК 343.8(072)
К82

Укладач:

Т. В. Родіонова, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

Рецензенти:

О. І. Миколенко, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративного та господарського права Одеського національного університету імені І. І. Мечникова;

О. А. Чуваков, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

*Рекомендовано до друку Вченою радою економіко-правового факультету ОНУ імені І. І. Мечникова.
Протокол №1 від 28 серпня 2023 р.*

К82 **Кримінально-виконавче право [Електронний ресурс] :** електронні методичні рекомендації до практичних занять з навчальної дисципліни для здобувачів першого (бакалавр.) рівня вищої освіти спеціальності 081 "Право" / уклад.: Т. В. Родіонова. – Одеса, 2023. – 66 с. – 1,1 МБ.

У методичних рекомендаціях наведено основні положення до вивчення дисципліни відповідно до робочої програми навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право», яка є вибірковою дисципліною для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальності 081 «Право». Методичні рекомендації містять опис змісту навчальної дисципліни, перелік питань та методичні рекомендації для підготовки до практичних занять, пояснення до виконання самостійних завдань та рекомендовану літературу до них.

УДК 343.8(072)

© Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	8
ПЛАНИ ТА МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.....	16
ПОЛІТИКА КУРСУ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	52
ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ.....	56
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	60

ВСТУП

Кримінально-виконавче право – сукупність загально-обов'язкових, забезпечених силою державного примусу норм, що регламентують діяльність органів та установ виконання покарань, визначають порядок виконання й умови відбування покарань, регулюють правовідносини, що виникають у сфері виконання покарань.

Сучасний період державного будівництва в Україні характеризується активним та об'єктивно необхідним процесом удосконалення вітчизняного законодавства й практики його застосування, в тому числі у сфері боротьби зі злочинністю. У комплексі взаємопов'язаних галузей права, що регламентують системну протидію злочинності, істотне місце належить кримінально-виконавчому законодавству, яке останніми роками знаходиться у стані постійного реформування. Розвиток пенітенціарної науки та практичні кроки у сфері пенітенціарної реформи дозволяють стверджувати, що кримінально-виконавче право України стало самостійною галуззю права, яке вивчає виконання всіх видів кримінальних покарань, має тісні галузеві та міжгалузеві зв'язки з іншими галузями права - кримінальним, цивільним, трудовим, сімейним, адміністративним і іншими - у разі, коли ці галузі права регулюють схожий спектр суспільних інтересів і відносин.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є однойменна галузь права та законодавства, а також практика реалізації відповідних норм суб'єктами кримінально-виконавчих правовідносин. Навчальна дисципліна включає питання із Загальної та Особливої частин кримінально-виконавчого права. У Загальній частині розглядаються загальнотеоретичні питання кримінально-виконавчого права, принципи кримінально-виконавчого права, політика у сфері виконання кримінальних покарань, правовий статус засуджених, міжнародні стандарти поводження із засудженими, нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань тощо.

В Особливій частині аналізуються питання, які стосуються здійснення пробації, виконання усіх видів кримінальних покарань, що закріплені у ст. 51

Кримінального кодексу України. Окрема увага приділена виконанню покарання у виді позбавлення волі: класифікації засуджених до цього виду покарання, режиму, порядку і умовам виконання, особливостям відбування покарання в колоніях різних видів, застосуванням до засуджених заходів виправлення і ресоціалізації, питанням звільнення від відбування покарання та здійснення нагляду і контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

Метою викладення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавчого права» є оволодіння основами сучасних знань щодо системи та структурно-функціональної характеристики органів та установ виконання кримінальних покарань, особливостей правового регулювання порядку виконання та відбування кримінальних покарань, правового статусу засуджених до кримінальних покарань та персоналу органів і установ виконання кримінальних покарань, сучасного стану та проблемних питань ресоціалізації та постпенітенціарного впливу на осіб, які відбули кримінальне покарання, правових основ та порядку прокурорського нагляду, відомчого та громадського контролю за діяльністю органів та установ виконання кримінальних покарань, міжнародних стандартів поводження із засудженими.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Кримінально-виконавчого права» є:

- формування знань про основні напрями державної політики у сфері виконання кримінальних покарань та пробації;
- ознайомлення з концепціями реформування кримінально-виконавчої системи;
- засвоєння норм чинного кримінально-виконавчого законодавства України;
- набуття навичок структурно-функціонального аналізу діяльності органів та установ виконання покарань;

- осмислення конкретних завдань кримінально-виконавчої системи, повноважень персоналу кримінально-виконавчої служби і суб'єктів служби пробації, форм і способів їх реалізації в діяльності органів та установ виконання покарань;

- формування знань про міжнародні стандарти щодо поводження із засудженими;

- набуття практичних умінь і навичок, а також інших компетентностей, достатніх для правильного тлумачення та застосування норм кримінально-виконавчого права, що регламентують діяльність органів та установ виконання покарань.

Одним з обов'язкових елементів учбового плану для здобувачів є підготовка до практичних занять. Для цього здобувачам необхідно ознайомитися з рекомендованою учбовою, учбово-методичною літературою, нормативно-правовими актами з кожної теми. Виконання завдань по темам курсу є обов'язковою умовою підготовки до практичних занять.

Здобувачам необхідно постійно проводити моніторинг нових нормативно-правових актів, що приймаються Верховною Радою, Урядом, Президентом України, аналізувати судову практику Верховного Суду.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати: систему та джерела кримінально-виконавчого права, його предмет, метод, функції та принципи, наступність і перспективи розвитку; мету та завдання кримінально-виконавчого законодавства, їх співвідношення з цілями покарання; еволюцію розвитку сучасного кримінально-виконавчого законодавства, шляхи його удосконалення в умовах європеїзації і імплементації міжнародних договорів до національного законодавства України; загальні положення міжнародно-правових стандартів поводження із засудженими та їх втілення у практику виконання покарань в Україні; систему органів та установ виконання покарань та правовий статус засуджених; порядок виконання

покарань, а також особливості виконання і відбування покарань окремими категоріями засуджених; комплекс загальносуспільних та відомчих заходів запобігання рецидивній злочинності і набір спеціальних заходів щодо соціальної адаптації звільнених від відбування покарання; кримінально-виконавче законодавство зарубіжних країн, європейський досвід у сфері забезпечення прав і свобод людини і громадянина в процесі відбування покарання.

вміти: орієнтуватися в системі кримінально-виконавчого законодавства України, розкривати зміст його норм; аналізувати комплекс карально-виховних заходів, що застосовуються до засуджених в процесі виконання та відбування ними покарань; виявляти причини і умови, які сприяють погіршенню умов режиму виконання покарань, нагляду та охорони засуджених; організовувати і проводити дослідження заходів виправного впливу на окремому об'єкті, території установи виконання покарань; розробляти і реалізовувати різноманітні запобіжні заходи; співпрацювати з громадськими організаціями з питань вправлення та ресоціалізації засуджених.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

ДІЗО – дисциплінарний ізолятор

ДКВСУ – Державна кримінально-виконавча служба України

КВК – Кримінально-виконавчий кодекс

КВП – кримінально-виконавче право

КВУ – кримінально-виконавча установа

КК – Кримінальний кодекс

КМУ – Кабінет Міністрів України

НМДГ – неоподатковуваний мінімум доходів громадян

ООН – Організація Об'єднаних Націй

ПКТ – приміщення камерного типу

СІЗО – слідчий ізолятор

УВП – установа виконання покарань.

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1

«Основи кримінально-виконавчого законодавства».

Тема 1. Кримінально-виконавче право: поняття, предмет, метод, принципи, система та джерела. Кримінально-виконавче законодавство України.

Поняття кримінально-виконавчого права. Загальні засади кримінально-виконавчої політики України. Предмет і метод правового регулювання кримінально-виконавчого права. Кримінально-виконавчі правовідносини. Суб'єкти кримінально-виконавчого права. Основні принципи кримінально-виконавчого права. Система кримінально-виконавчого права. Джерела кримінально-виконавчого права. Норми кримінально-виконавчого права. Зв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права. Наука кримінально-виконавчого права, її предмет, методи та завдання. Предмет і система курсу кримінально-виконавчого права України.

Поняття кримінально-виконавчого законодавства України, його значення, основні риси, мета та завдання. Принципи кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань. Історія кримінально-виконавчого законодавства України. Загальна характеристика Кримінально-виконавчого кодексу України 2003 року. Дія кримінально-виконавчого закону у просторі і часі.

Тема 2. Правовий статус засуджених.

Поняття правового статусу засуджених. Основні права засуджених. Основні обов'язки засуджених. Право засуджених на особисту безпеку. Специфічні права та обов'язки засуджених до позбавлення волі, зумовлені режимними вимогами. Кримінальна та матеріальна відповідальність засуджених до позбавлення волі.

Тема 3. Органи і установи виконання покарань.

Види органів і установ виконання покарань. Державна кримінально-виконавча служба, її територіальні органи управління. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, його завдання. Уповноважений орган з питань пробації та його функції. Військові частини та гауптвахти, арештні доми, виправні центри, дисциплінарний батальйон. Виправні колонії та їх види. Рівень безпеки як критерій поділу колоній на види. Виправні колонії мінімального рівня безпеки. Виправні колонії середнього рівня безпеки. Виправні колонії максимального рівня безпеки. Застосування до засуджених заходів медичного характеру. Виховні колонії.

Тема 4. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань.

Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених.

Міжнародний контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань. Контроль органів державної влади та місцевого самоврядування за діяльністю органів і установ виконання покарань. Прокурорський нагляд за діяльністю органів і установ виконання покарання. Судовий контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань.

Відомчий контроль в органах і установах виконання покарань. Порядок відвідування установ виконання покарань.

Соціально-правові засади участі громадськості в діяльності установ і органів виконання покарань. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених. Участь спостережних комісій і служб у справах неповнолітніх в діяльності установ і органів виконання покарань.

Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань. Форми участі громадськості в діяльності установ і органів кримінально-виконавчої системи.

Змістовий модуль 2.

Порядок виконання кримінальних покарань.

Тема 5. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

Виконання покарання у виді штрафу. Наслідки ухилення від сплати штрафу.

Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Порядок виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Обов'язки кримінально-виконавчої інспекції при виконанні цього виду покарань. Обов'язки власника підприємства, установи, організації за місцем роботи засуджених. Обов'язки органів, які мають права анулювати дозвіл на заняття певними видами діяльності. Обов'язки засуджених до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю та наслідки ухилення від відбування цього виду покарання.

Порядок виконання покарання у виді громадських робіт, умови відбування цього покарання. Обчислення строку покарання у виді громадських робіт. Обов'язки власника підприємства, установи, організації за відбуванням засудженими покарання. Відповідальність засуджених до покарання у виді громадських робіт.

Порядок виконання покарання у виді виправних робіт, умови відбування цього покарання. Обчислення строку покарання. Обов'язки власника підприємства, установи, організації за місцем відбування засудженими покарання. Здійснення відрахувань із заробітку засуджених до виправних робіт. Заходи заохочення і стягнення стосовно засуджених до виправних робіт.

Порядок виконання покарання у виді службових обмежень.

Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна. Майно, що не підлягає конфіскації.

Порядок виконання покарання у виді арешту. Установи відбування покарання у виді арешту. Порядок і умови відбування цього покарання.

Залучення осіб, засуджених до арешту до праці. Матеріально-побутове забезпечення і медичне обслуговування засуджених. Заходи заохочення та стягнення стосовно засуджених.

Порядок виконання покарання у виді обмеження волі. Установи відбування покарання у виді обмеження волі. Порядок направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання. Обчислення строку покарання. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі. Праця засуджених до обмеження волі. Обов'язки адміністрації виправного центру. Обов'язки власника підприємства, установи, організації за місцем роботи засуджених. Медичне обслуговування засуджених до обмеження волі та їх матеріально-побутове забезпечення. Виховна робота із засудженими. Участь засуджених до обмеження волі в самодіяльних організаціях, заходи заохочення та стягнення і порядок їх застосування. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення, їх повноваження.

Загальні положення та порядок виконання покарань, що застосовуються до військовослужбовців.

Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового звання.

Порядок виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців.

Особливості відбування арешту засудженими військовослужбовцями.

Порядок виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Тема 6. Виконання покарання у виді позбавлення волі та довічного позбавлення волі.

Рівень безпеки як критерій поділу колоній на види. Виправні колонії мінімального рівня безпеки. Виправні колонії середнього рівня безпеки. Виправні колонії максимального рівня безпеки. Порядок і умови виконання та відбування покарання в цих колоніях.

Визначення засудженому до позбавлення волі виду колонії. Переміщення засуджених. Порядок прийняття засуджених до виправних і виховних колоній. Роздільне тримання засуджених у виправних і виховних колоніях. Відбування засудженими всього строку покарання в одній виправній чи виховній колонії. Структурні дільниці виправних і виховних колоній. Зміна умов тримання засуджених. Переведення засуджених на інший режим.

Поняття режиму у колоніях та його основні вимоги. Технічні засоби нагляду і контролю в колоніях. Оперативно-розшукова діяльність в колоніях. Режим особливих умов у колоніях. Підстави та порядок застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї.

Місця відбування покарання у виді довічного позбавлення волі. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі. Праця засуджених до довічного позбавлення волі. Самодіяльні організації серед засуджених. Придбання продуктів харчування і предметів першої потреби.

Відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років. Проживання засуджених жінок за межами виправної колонії.

Особливості відбування покарання у виховних колоніях для неповнолітніх. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до неповнолітніх. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення, їх повноваження. Переведення засуджених із виховної колонії: залишення у виховних колоніях засуджених, які досягли вісімнадцятирічного віку. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених неповнолітніх.

Тема 7. Умови відбування покарання в колоніях, праця засуджених та виховний вплив на них.

Права і обов'язки засуджених до позбавлення волі. Придбання засудженими продуктів харчування і предметів першої потреби, літератури і письмового приладдя. Побачення засуджених з родичами, адвокатами та іншими

особами, телефонні розмови. Короткочасні виїзди засуджених за межі виправних і виховних колоній. Листування засуджених, одержання і відправлення ними грошових переказів. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених. Порядок виконання примусового лікування.

Залучення засуджених до суспільно корисної праці. Умови праці засуджених до позбавлення волі. Оплата праці, відрахування із заробітку або іншого доходу засуджених до позбавлення волі. Пенсійне забезпечення засуджених осіб.

Соціально-виховна робота із засудженими до позбавлення волі, її основні напрями, форми і методи. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених, їх організація. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. Вільний час засуджених. Заходи заохочення та стягнення до осіб, позбавлених волі, порядок їх застосування. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення, їх повноваження. Підстави і розмір матеріальної відповідальності засуджених, порядок стягнення матеріальних збитків.

Тема 8. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками та неповнолітніми.

Відбування покарання засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями і жінками, які мають дітей віком до трьох років. Проживання засуджених жінок за межами виправної колонії. Особливості відбування покарання у виховних колоніях для неповнолітніх. Заходи заохочення та стягнення, що застосовуються до неповнолітніх. Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення, їх повноваження. Переведення засуджених із виховної колонії: залишення у виховних колоніях засуджених, які досягли вісімнадцятирічного віку. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених неповнолітніх.

Тема 9. Звільнення засуджених від відбування покарання. Допомога особам, звільненим від відбування покарання, контроль і нагляд за ними.

Підстави звільнення від відбування покарання. Припинення відбування покарання і порядок звільнення. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання. Правовий статус осіб, які відбули покарання.

Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. Виконання постанови судді про встановлення та припинення адміністративного нагляду. Громадський контроль за особами, умовно-достроково звільненими від відбування покарання і порядок його здійснення. Заходи громадського впливу щодо осіб, умовно-достроково звільнених від відбування покарання. Органи, що здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням і порядок його здійснення. Обчислення іспитового строку. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Надання допомоги засудженим у трудовому і побутовому влаштуванні. Порядок направлення інвалідів першої та другої груп, а також чоловіків віком понад шістдесят років і жінок понад п'ятдесят п'ять років у будинки інвалідів і престарілих. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.

Тема 10. Міжнародні стандарти поводження з засудженими.

Поняття та класифікація міжнародних стандартів поводження з засудженими. Універсальні міжнародні стандарти загального характеру. Регіональні міжнародні стандарти загального характеру. Універсальні міжнародні стандарти спеціального характеру. Регіональні міжнародні

стандарти спеціального характеру. Міжнародні стандарти щодо певних професійних груп персоналу, окремих видів покарань та окремих груп правопорушників. Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями та Токійські правила. Європейські стандарти поводження з засудженими.

**ПЛАНИ ТА МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА**

Змістовий модуль 1. Основи кримінально-виконавчого законодавства

Тема 1. Кримінально-виконавче право: поняття, предмет, метод, принципи, система та джерела

Практичне заняття 1

Питання для обговорення:

1. Кримінально-виконавчої політики України на сучасному етапі.
2. Поняття кримінально-виконавчого права, його предмет і метод правового регулювання.
3. Кримінально-виконавчі правовідносини та їх структура.
4. Суб'єкти кримінально-виконавчого права.
5. Принципи кримінально-виконавчого права.
6. Система кримінально-виконавчого права.
7. Джерела кримінально-виконавчого права.
8. Норми кримінально-виконавчого права.

Реферати, доповіді:

1. Сучасний стан та тенденції розвитку кримінально-виконавчої політики в Україні.
2. Історичні етапи розвитку кримінально-виконавчої політики.
3. Історія законодавства в сфері виконання покарань в УРСР.

Завдання для самостійної роботи:

1. Звернутися до навчальної дисципліни "Теорія держави і права" та відновити зміст понять "право", "закон", "предмет і метод правового регулювання", "принципи права", "функції права", "норма права", "стаття закону".
2. Законспектувати ст.ст. 1-3,5 КВК.

Практичне заняття 2

Питання для обговорення:

2. Поняття кримінально-виконавчого законодавства України, його мета і завдання.

2. Дія кримінально-виконавчого закону у просторі і часі.

3. Зв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.

4. Наука кримінально-виконавчого права, її предмет, методи та завдання.

Реферати, доповіді:

1. Порівняльний аналіз положень кримінально-виконавчого законодавства України із законодавством інших країн.

2. Співвідношення міжнародних та галузевих принципів кримінально-виконавчого права.

3. Норми та джерела кримінально-виконавчого законодавства.

Розв'яжіть практичні завдання:

1. Знайдіть та выпишіть, які нормативно-правові акти, що регулюють суспільні відносини в галузі кримінально-виконавчого права були прийняті за 2014-2020 роки.

2. Назвіть сучасні теорії про мету покарання, які з цих теорій знайшли своє відображення в чинному кримінально-виконавчому законодавстві України.

3. Складіть список діючих постанов Пленуму Верховного Суду України в яких роз'яснюються питання виконання і відбування покарань, амністії, помилування, звільнення від відбування покарань та інші.

4. Знайдіть і выпишіть з КВК України по три приклади зобов'язуваних, заборонних, уповноважуваних та заохочувальних норм кримінально-виконавчого права.

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні теми, здобувачам, по-перше, слід розібратися у змісті кримінально-виконавчої політики України, з'ясувати поняття кримінально-

виконавчого права як галузі права, а також визначити предмет правового регулювання цієї галузі. Діяльність, пов'язана з виконанням кримінальних покарань, посідає значне місце у протидії злочинним проявам. Тому держава зобов'язана приділяти особливу увагу спрямуванню своєї політики у цьому напрямі. Адже, від чіткого спрямування політики залежить кінцевий результат такої діяльності. Здобувач повинен розуміти специфіку кожного з напрямків кримінальної політики та їх органічний взаємозв'язок. Слід, зауважити, що у спеціальній літературі застосовується також термін «каральна політика». Однак зміст каральної політики не можна підміняти кримінально-виконавчою, тому що каральна політика значно покарання та умовами його відбування.

Каральна політика містить весь комплекс заходів та засобів кримінально-правового спрямування у боротьбі зі злочинністю. Вона являє собою практику реалізації норм кримінально процесуального закону (затримання як підозрілого, порушення кримінальної справи та пред'явлення обвинувачення, допит як обвинуваченого та обрання заходу примусу, накладення арешту на майно та ін.); норм кримінального закону (визнання винним, призначення конкретного виду покарання); норм кримінально-виконавчого закону (порядок та умови виконання окремих видів покарань, режим відбування покарань, працю, професійну освіту та професійну підготовку засуджених, виховний вплив на засуджених, звільнення від відбування покарання, допомога засудженим, які звільнюються від відбування покарання, та контроль за ними та ін.). При цьому каральна політика включає в себе як основні інститути цих галузей права, так і практику їх застосування. Крім того, вона включає практичну реалізацію загрози застосування покарання, його виконання, тим самим впливаючи на правосвідомість населення, формуючи суспільну думку, зміцнюючи правопорядок у цілому.

Кримінально-виконавча політика запроваджується в життя за допомогою таких засобів, як кримінально-виконавче право, діяльність спеціальних державних органів, участь громадськості у виправленні засуджених, педагогічних і соціально-психологічних заходів. Головною формою виявлення і

закріплення кримінально-виконавчої політики є кримінально-виконавче право. Кримінально-виконавче право, згідно з принципами кримінально-виконавчої політики, регулює суспільні відносини, що складаються в процесі виконання покарань.

Здобувачам необхідно знати та вміти обґрунтувати положення про те, що кримінально-виконавче право — це самостійна галузь права, для якої характерне, насамперед, існування самостійного, специфічного предмета регулювання (суспільних відносин, що складаються в процесі виконання і відбування кримінального покарання), особливого методу регулювання суспільних відносин, галузевих принципів.

Практичне заняття 3

Тема 2. Правовий статус засуджених

Питання для обговорення:

4. Поняття правового статусу засуджених.
5. Основні права засуджених.
6. Право засуджених на особисту безпеку.
7. Основні обов'язки засуджених.
8. Специфічні права та обов'язки засуджених до позбавлення волі, зумовлені режимними вимогами.
6. Кримінальна, дисциплінарна та матеріальна відповідальність засуджених.

Реферати, доповіді:

1. Конституційні гарантії забезпечення прав і законних інтересів засуджених.
2. Соціально-правові основи реалізації пенітенціарної функції в Україні.
3. Проблеми підвищення ефективності виконання кримінальних покарань.

Завдання для самостійної роботи:

1. Відбуваючий покарання у виді позбавлення волі у колонії середнього рівня безпеки Зайцев та громадянка Онищенко звернулися до адміністрації колонії з проханням дозволити їм реєстрацію шлюбу.

Яке рішення повинен прийняти начальник колонії?

2. Губанов, який раніше відбував покарання у виді позбавлення волі, був засуджений знову і відбував покарання у виправній колонії максимального рівня безпеки. Він звернувся до начальника колонії з проханням перевести його у безпечне місце, тому що співкамерники загрожують вбити його за те, що він не віддає карточний борг.

Яке рішення повинен прийняти начальник колонії? Які права на особисту безпеку мають засуджені до покарання у виді позбавлення волі?

3. Засуджений до обмеження волі Пучков звернувся до начальника виправного центру з письмовою заявою надати йому дозвіл на виїзд за межі виправного центру у найближчі вихідні дні для участі у виборах сільського голови. Начальник відмовив йому, мотивуючи своє рішення тим, що такі особи не мають права брати участь у виборах сільських голів.

Чи правильне рішення прийняв начальник виправного центру?

4. Засуджений Шевчук звернувся з письмовою заявою до Комітету ООН з прав людини. Через деякий час він одержав відповідь, у якій йому повідомлялось про те, що у зв'язку із вступом України до Ради Європи йому тепер краще звернутися до Європейського суду або Європейської комісії з прав людини.

Чи має право засуджений Шевчук звертатися зі скаргами та заявами до міжнародних організацій?

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні цієї теми здобувачам потрібно керуватися положеннями про взаємозв'язок зміцнення законності з правами та обов'язками громадян; про правове забезпечення реалізації прав громадян; про нерозривний зв'язок прав

громадян з їхніми обов'язками. Необхідно засвоїти теоретичне та законодавче визначення поняття «правове положення засуджених», а також уміти пояснити політичне та практичне значення законодавчого закріплення правового положення засуджених, ґрунтуючись на знанні глави 2 КВК України.

Здобувачам потрібно знати, що визнання засуджених, у тому числі і засуджених до позбавлення волі, громадянами України має велике політичне і виховне значення. У політичному значенні це означає, що суспільство не відділяється від засуджених, як від своїх членів, а розглядає їх як тимчасово обмежених у тих чи інших правах або при покаранні у вигляді позбавлення волі — фізично ізольованих від зовнішнього світу. З огляду на такий стан справ, перед покаранням ставиться завдання виправлення засуджених та їх ресоціалізації — повернення їх у суспільство як законослухняних громадян. А це означає, що навіть засуджені до позбавлення волі не ізолюються від суспільства духовно. Однак обсяг прав та обов'язків засуджених не може повністю збігатися з обсягом прав та обов'язків усіх громадян. Оскільки засуджений відбуває міру державного примусу, стосовно нього права й обов'язки громадянина обмежуються. Правове положення засуджених — це сукупність прав, якими вони володіють згідно із законом під час відбування покарання, а також покладені на них обов'язки. У зв'язку з цим необхідно звернути увагу на те, що зміст правового статусу громадян України й іноземців та осіб без громадянства буде різним. Необхідно знати передбачені у кримінально-виконавчому законодавстві три види обмежень прав засуджених (ті, що передбачені КВК України, а також законами України; які впливають із вироку суду; що пов'язані з внутрішнім розпорядком у виправній установі, виходячи з порядку і умов виконання та відбування конкретного виду покарання).

Особливу увагу здобувачам слід приділити колу основних положень, які стосуються забезпечення державою охорони прав, свобод і законних інтересів засуджених, забезпечення необхідних умов для їх виправлення і ресоціалізації; їхньої соціальної та правової захищеності та їх особистої безпеки.

Глибоке з'ясування сутності і змісту правового статусу засуджених має велике практичне значення. По-перше, це необхідно для чіткого уявлення про те, з ким у правовому плані ми маємо справу. По-друге, визначення кола обов'язків і прав засуджених є неодмінною умовою забезпечення законності і встановлення правильного підходу до засуджених при виконанні покарання. Закріплення в законі правового статусу засуджених визначає рамки для їхньої поведінки та межі вимог і заборон адміністрації УВП. А це означає, що, з одного боку, вимагати від засуджених можна лише те, що входить у коло їхніх обов'язків, а з іншого — треба поважати права засудженого і забезпечувати їх повну реалізацію.

Практичне заняття 4

Тема 3. Державні органи і установи виконання покарань

Питання для обговорення:

1. Поняття та види органів і установ виконання покарань.

2. Органи виконання покарань, їх система та компетенція:

а) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації;

б) територіальні органи управління;

в) уповноважений орган з питань пробації.

3. Установи виконання покарань та їх система:

а) арештні дома;

б) кримінально-виконавчі установи;

в) спеціальні виховні установи;

г) слідчі ізолятори.

3. Державна виконавча служба.

4. Військові частини, гауптвахти і дисциплінарний батальйон.

5. Застосування до засуджених заходів медичного характеру.

Реферати, доповіді:

1. Система покарань за чинним кримінальним законодавством України та проблеми її удосконалення.

2. Мета і завдання реформування системи виконання покарань в Україні.

3. Основні напрями поліпшення діяльності органів і установ пенітенціарної системи щодо виконання покарань.

Завдання для самостійної роботи:

Законспектувати ст. 11; ст.12-19 КВК.

1. Яценко отримав повістку про призов на строкову військову службу. Не бажаючи служити, він заявив, що є членом релігійної організації "Свідки Єгови" і його віра забороняє брати в руки зброю. Призовника направили для проходження комісії щодо направлення на альтернативну службу. Від пропозиції про проходження альтернативної служби він двічі відмовився, незважаючи на попередження про кримінальну відповідальність за такі дії, за що був засуджений до 2-х років позбавлення волі. Яценко направили відбувати покарання у виправний центр.

Чи правильно призначено Яценку вид установи, що виконує покарання?

2. Сидоренко, який раніше двічі відбував покарання виді позбавлення волі, був засуджений за сукупністю злочинів до 10-ти років позбавлення волі. Йому було призначеної відбування покарання у виправній колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами утримання.

Чи правильно було призначено Сидоренку вид виправної колонії?

3. Олексійко після відбування покарання у виді позбавлення волі за крадіжку, порушив правила безпеки руху автотранспорту і був засуджений на півтора роки виправних робіт. У кінці відбуття покарання він злісно порушив вимоги режиму, ухилився від відбування покарання, за що був направлений, відповідно до ст. 389 КК України, для подальшого відбування покарання до виправного центру.

Чи правильно призначено Олексійку від установи відбування покарання?

4. Губенко була засуджена за ст. 196 КК України до 4-х років позбавлення волі, їй було призначено відбування покарання у виправній колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання.

Яка виправна установа повинна була призначена Губенко?

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні питань, які стосуються цієї теми здобувачам слід звернути увагу на те, що чинне кримінально-виконавче законодавство поряд із терміном «виконання покарання» вживає термін «відбування покарання». Вказані терміни відображають єдиний процес здійснення карального впливу на засуджених, але звернені вони до різних суб'єктів і учасників кримінально-виконавчих правовідносин. Термін **«виконання покарання»** звернений до органів, які у своїй діяльності зобов'язані реалізувати весь комплекс правообмежень, передбачених конкретним видом покарання, забезпечити здійснення наданих засудженим прав і виконання ними покладених на них обов'язків протягом усього строку, встановленого вироком суду. Термін **«відбування покарання»** звернений до засуджених, які повинні на підставі вироку суду відповідно до приписів, встановлених кримінально-виконавчим законодавством, виконувати покладені на них обов'язки, утримуватися від дій, заборонених нормами права.

Оскільки кримінальні покарання є заходом державного примусу, їх виконання покладається на відповідні органи та установи держави. В цьому контексті здобувачам слід ознайомитись з поняттям Державної кримінально-виконавчої служби України, що міститься у ч.1 ст.6 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», відповідно до якої це служба, що здійснює правозастосовні та правоохоронні функції і складається з центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань зі спеціальним статусом його територіальних органів управління, уповноважених органів з питань пробації, УВП, СІЗО, воєнізованих формувань, навчальних

закладів, закладів охорони здоров'я, підприємств УВП, інших підприємств, установ і організацій, створених для забезпечення виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.

Також здобувачам слід ознайомитись з положеннями Глави 3 КВК України «Органи і установи виконання покарань». Так, зокрема, перелік цих органів і установ дає стаття 11 КВК України. Слід звернути увагу на розмежування таких понять, як органи виконання покарання і установи виконання покарання, та на розмежування їх компетенції. Так територіальні органи управління, уповноважені органи з питань пробації, арештні доми, виправні центри, виправні та виховні колонії організовуються і ліквідуються Міністерством юстиції України, а військові частини, гауптвахти і дисциплінарний батальйон — Міністерством оборони України.

Здобувачам необхідно з'ясувати організаційну структуру кожного виду виправної установи. Так, очолює КВУ начальник, який має заступників. Начальник здійснює загальне управління установою, виконує розпорядчі, адміністративні, господарські та інші функції. Заступники начальника керують визначеними для них начальником установи окремими ділянками роботи, а також виконують функції начальника установи у разі його відсутності. Начальник КВУ також має чергового помічника начальника установи, який сприяє та допомагає начальнику КВУ у виконанні його обов'язків. КВУ має відділи - оперативний відділ, відділ нагляду і безпеки, відділ по контролю за виконанням судових рішень, відділ соціально-психологічної роботи, відділ охорони, інтендантську та медичну служби. Вказані відділи очолюють відповідні начальники. Кожен з відділів організує та виконує конкретний сегмент роботи із засудженими, спрямований на досягнення завдань, які стоять перед кримінальним покаранням та кримінально-виконавчим законодавством, а також на забезпечення належного виконання кримінального покарання.

Практичне заняття 5

Тема 4. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань

Питання для обговорення:

1. Зміст контролю й нагляду за діяльністю органів та установ виконання покарань.
2. Суб'єкти здійснення парламентського контролю та їх повноваження.
3. Зміст і форми судового контролю.
4. Суб'єкти відомчого контролю й порядок проведення інспектування та перевірок.
5. Форми міжнародного контролю.
6. Суб'єкти, зміст і форми громадського контролю.
7. Повноваження прокуратури під час здійснення нагляду за діяльністю персоналу органів та установ виконання покарань.

Реферати, доповіді:

2. Міжнародний контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань, його завдання та значення.
3. Роль громадськості у формуванні пенітенціарної політики держави.
4. Соціально-правові засади участі громадськості в діяльності органів і установ кримінально-виконавчої системи.
5. Особливості участі спостережних комісій в діяльності органів і установ виконання покарань.

Завдання для самостійної роботи:

1. Законспектувати ст. 24, ст. 25 КВК.
2. Адміністрація виправної колонії надала в спостережну комісію матеріали на трьох засуджених, які порушували режим утримання, для перевodu їх у приміщення камерного типу. Розглянувши отримані матеріали спостережна комісія вирішила погодитися з рішенням адміністрації виправної колонії тільки відносно двох засуджених, щодо третього, вирішила не поміщати в приміщення

камерного типу, оскільки до нього не були застосовані всі заходи впливу в цілях його перевиховання. *Чи має право спостережна комісія приймати таке рішення? Чи обов'язкове воно для адміністрації виправної колонії?*

3. Перевіряючи діяльність виправної колонії член спостережної комісії виявив в приміщенні камерного типу засудженого Бутко, поміщеного туди без згоди спостережної комісії. Він запропонував адміністрації виправної колонії перевести засудженого до житлової зони. Адміністрація виправної колонії не погодилась з його пропозицією. Спостережна комісія колегіально прийняла рішення, яке зобов'язувало адміністрацію виправної колонії перевести засудженого Бутко в житлову зону. Оскільки до нього раніше не були застосовані більш м'які заходи впливу.

Чи має право спостережна комісія приймати таке рішення? Чи є таке рішення обов'язковим для адміністрації виправної колонії?

4. Бурмака відбував покарання у місцях позбавлення волі. Після умовно-дострокового звільнення за ним був встановлений нагляд трудового колективу. Не дивлячись на дисциплінарне стягнення, рішення товариського суду підприємства, зауваження зроблені на засіданні ради підприємства Бурмака продовжував порушувати трудову дисципліну, громадський порядок, зловживав спиртними напоями. Трудовий колектив звернувся до місцевого відділу Національної поліції з проханням встановити за Бурмакою адміністративний нагляд.

Яке рішення і в якому порядку повинно було прийняти відносно прохання трудового колективу?

Методичні рекомендації до вивчення теми:

Вивчення положень розгляданої теми здобувачам слід розпочати із з'ясування поняття і соціально-правового призначення нагляду і контролю за діяльністю органів і установ виконання покарань. Необхідно розуміти, що нагляд і контроль за діяльністю установ і органів виконання покарань не самоціль, а необхідний засіб підвищення ефективності процесу виконання

покарання і застосування заходів виправного впливу. У процесі контролю стає можливим виявлення і усунення недоліків у роботі персоналу. Здобувачі повинні запам'ятати, що під наглядом і контролем за діяльністю органів і установ виконання покарань треба розуміти систему спостереження і перевірки відповідності діяльності їх персоналу вимогам нормативних актів з метою виявлення та запобігання порушень. Його правовою основою є, зокрема, Глава 4 КВК України.

Також здобувачам необхідно розглянути поділ даного контролю залежно від суб'єктів, відповідно до якого виділяють міжнародний, державний і громадський контроль. **Міжнародний контроль** за діяльністю персоналу установ і органів виконання покарань передбачений міжнародними пактами про права людини, і в першу чергу Загальною декларацією прав людини (1948), Міжнародним пактом про громадянські та політичні права (1966), Конвенцією про запобігання тортурам і нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню (1984).

Існує три форми міжнародного контролю. Перша – це періодичне подання державою доповідей про дотримання прав людини (в тому числі при виконанні покарання). Друга – повідомлення іноземних держав про порушення громадянських і політичних прав, застосування тортур, інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поводження і покарання. Третя – індивідуальні скарги засуджених у вказаних вище випадках. Останні дві форми міжнародного контролю з'явилися після того, як Україна визнала компетенцію комітету ООН з прав людини і комітету ООН проти тортур розглядати повідомлення інших держав і скарги фізичних осіб про порушення прав людини на території України.

Державний контроль за діяльністю персоналу установ і органів виконання покарань має кілька видів: контроль органів законодавчої (парламентський) і виконавчої влади, судовий контроль, прокурорський нагляд. Велике значення має відомчий контроль як різновид контролю органів виконавчої влади.

Громадський контроль поділяється на певні види. Це – контроль державно-громадських організацій і громадських формувань за порядком і умовами відбування покарання, контроль правозахисних організацій і засобів масової інформації, який здійснюється в специфічних формах.

Розглядаючи **парламентський контроль** за діяльністю установ і органів виконання покарань, треба розуміти, що він здійснюється здійснюється вищим законодавчим органом України – Верховною Радою України, яка затверджує закони в галузі кримінально-виконавчого законодавства, забезпечує єдність законодавчого регулювання у сфері виконання покарань на всій території України, здійснює безпосередньо і через створювані нею органи контроль за дотриманням законності в діяльності органів і установ виконання покарань. Здобувачам слід також звернути увагу на **прокурорський нагляд** (ст.22 КВК України), тобто нагляд Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами відповідно до закону України «Про прокуратуру» за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Значення та правову природу **участі громадськості** у виправленні засуджених потрібно з'ясувати, виходячи з принципу демократизму. Основними напрямками діяльності форм громадськості у виправних установах є: участь громадськості у виправленні та ресоціалізації засуджених та проведенні соціально-виховної роботи з ними, а також здійсненні контролю за діяльністю установ та органів, що виконують покарання; прийняття спільно з адміністрацією цих органів правових актів; контроль за закріпленням результатів виправлення у осіб, які звільнені від відбування покарання, та ін.

Практичне заняття 6

Контрольна робота

Змістовий модуль 2. Порядок виконання кримінальних покарань

Практичне заняття 7

Тема 5. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

Питання для обговорення:

1. Підстава виконання і відбування покарання.
2. Порядок та умови виконання покарання у виді штрафу.
3. Порядок та умови виконання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
4. Порядок та умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
5. Порядок та умови виконання покарання у виді громадських робіт.
6. Порядок та умови виконання покарання у виді виправних робіт.
7. Порядок та умови виконання покарання у виді конфіскації майна.

Реферати, доповіді:

1. Права людини і проблеми застосування альтернативних покарань.
2. Вплив політичних та соціально-економічних чинників на застосування альтернативних покарань в Україні.
3. Особливості правового регулювання виконання та відбування покарання у виді арешту щодо неповнолітніх.

Завдання для самостійної роботи:

1. Гришин був засуджений до покарання у вигляді позбавлення права займатися діяльністю, пов'язаною з обслуговуванням населення строком на 3 роки. 15 січня 2017 року районний суд за адресою підприємства, де працював Гришин, надіслав копію рішення, яке підприємство одержало 17 січня 2017 року. 27 січня того ж року на адресу підприємства надійшов запит із проханням повідомити про те, як виконується рішення суду. У відповіді на запит адміністрація підприємства сповістила, що Гришина з посади ще не звільнено тому що він хворіє з 22 січня 2017 року.

Чи має місце в діяльності адміністрації підприємства порушення вимог кримінально-виконавчого законодавства України?

2. Білий був засуджений за ч. 1 ст. 203 КК України до покарання у вигляді штрафу у розмірі 5500 грн. Білий попередив, що негайно сплатити штраф він не зможе, тому йому була надана відстрочка від сплати строком на 6 місяців. Однак і після цього строку штраф не був виплачений.

Як можна забезпечити виконання призначеного Білому кримінального покарання?

Практичне заняття 8

Тема 5. Виконання покарання у виді арешту та обмеження волі

Питання для обговорення:

1. Порядок та умови виконання покарання у виді арешту.
2. Порядок та умови виконання покарання у виді обмеження волі.
3. Виконання покарань, що пов'язані з проходженням військової служби:
 - а) порядок та умови виконання покарання у виді службових обмежень для військовослужбовців;
 - б) особливості відбування арешту засудженими військовослужбовцями;
 - в) порядок та умови виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.

Завдання для самостійної роботи:

1. Жуков був засуджений за ст. 232 КК України на 2 роки позбавлення волі з конфіскацією майна.

Чи законно призначена конфіскація у цьому випадку? Хто і як повинен провести конфіскацію майна засудженого?

2. Гордієнко був засуджений до штрафу у розмірі 7000 грн. В зв'язку з тим, що у встановлений строк штраф не був сплачений, державна виконавча служба

видала державному судовому виконавцю виконавчий лист для примусового одержання штрафу. Державний виконавець тричі приходив додому до Гордієнко, але останнього вдома не було. Тоді державний виконавець звернувся за адресою підприємства, де працював Гордієнко із клопотанням забезпечити виконання штрафу шляхом відрахувань із заробітної платні.

Чи є законним клопотання державного виконавця?

3. Засуджений до трьох років обмеження волі Мурченко відбував покарання у виправному центрі. Він звернувся з проханням до адміністрації центру дозволити йому проживати разом з дружиною в їх власному домі, що знаходиться недалеко від виправного центру.

Запропонуйте відповідь адміністрації виправного центру.

Методичні рекомендації до вивчення теми:

Здобувачам слід мати на увазі, що під системою альтернативних покарань прийнято розуміти встановлений кримінальним законом і обов'язковий для суду вичерпний перелік покарань, не пов'язаних з ізоляцією засуджених від суспільства, розташованих у певному порядку за ступенем їх суворості. До покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, належать штраф (ст. 53 КК України), позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу (ст. 54 КК України), позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю (ст. 55 КК України), громадські роботи (ст. 56 КК України), виправні роботи (ст. 57 КК України), конфіскація майна (ст. 59 КК України), обмеження волі (ст. 61 КК України). Здобувачам необхідно з'ясувати, що існує декілька варіантів класифікації альтернативних покарань, залежно від того, яка саме ознака лежить в основі розподілу альтернативних покарань за видами. Так, за характером позбавлень, що спричиняються засудженому, виділяються альтернативні покарання, що пов'язані: з обмеженням волі; здебільшого з негативними матеріальними наслідками; головним чином, з моральним впливом на засудженого; з

обмеженням деяких інших прав засудженого. За можливістю визначення строку альтернативні покарання бувають довгострокові і разові, за колом засуджених, до яких вони можуть застосовуватись — загальні та спеціальні. Вивчення порядку і умов виконання альтернативних покарань необхідно розпочати з усвідомлення змісту розділу Х КК України та розділу II КВК України. Водночас курсантам необхідно проаналізувати зміст ряду інших нормативно-правових актів, насамперед Інструкції про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань, затвердженою наказом ДДУ з ПВП, МВС України від 19 грудня 2003 р. та Інструкції з організації порядку і умов виконання покарання у виді обмеження волі, затвердженої наказом ДДУ з ПВП від 16 лютого 2005 р.

Практичне заняття 9

Тема 6. Виконання покарання у виді позбавлення волі та довічного позбавлення волі

Питання для обговорення:

1. Характеристика та виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк.
2. Класифікація засуджених.
3. Розподіл та прийом засуджених до установ виконання покарань.
4. Поняття, основні функції та засоби режиму відбування покарання.
5. Засоби забезпечення режиму в установах виконання покарань.

Реферати, доповіді:

1. Класифікації засуджених до позбавлення волі, її теоретичне та практичне значення.
2. Проблеми розподілу засуджених до позбавлення волі за різними видами виправних колоній.

3. Засоби забезпечення режиму виконання і відбування покарань.

Завдання для самостійної роботи:

1. Вироком районного суду Сагайдак засуджений за ч. 2 ст. 201 КК України до 8-ми років позбавлення волі. Відбування покарання йому було визначено у колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання. Злочин Сагайдак скоїв у стані сп'яніння, що призвело до тяжких наслідків (смерть однієї особи, заподіяння середньої тяжкості тілесних ушкоджень декільком особам).

Чи правильно призначена Сагайдаку установа для відбування покарання?

2. Сірого було засуджено до трьох років позбавлення волі за хуліганство згідно з ч. 4 ст. 296 КК України. За рішенням Комісії слідчого ізолятора з питань визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії він був направлений у колонію мінімального рівня безпеки з загальними умовами тримання. Через тиждень після його прибуття до колонії виявилось, що раніше, десять років тому, Сірий відбував покарання за такий самий злочин, крім того, коли він був неповнолітнім, його було засуджено за крадіжку до одного року позбавлення волі.

Як слід вчинити у цьому випадку? У колонії якого рівня безпеки Сірий буде відбувати покарання?

3. Миколайчук був засуджений до 5-ти років позбавлення волі за вчинення хуліганства (ч. 2 ст. 296 КК України). Відбування покарання йому призначено у виправному центрі. На момент виконання вироку йому виповнилося 60 років. Через тиждень після прибуття до виправного центру з'ясувалося, що Миколайчук 18 років тому вже відбував покарання у виді позбавлення волі за вчинення аналогічного злочину.

У якій установі буде відбувати покарання Миколайчук?

4. Під час прийняття засуджених начальник спеціальної частини виправної колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання за матеріалами особових справ установив, що до колонії направлений Плачков, засуджений за ч. 1 ст. 115 КК України до 10 років позбавлення волі. Однак і раніше

Плачков неодноразово засуджувався до позбавлення волі. Судимість за попередні злочини не була погашена.

У якій виправній колонії повинен відбувати покарання Плачков і як слід діяти адміністрації колонії при його прийнятті?

5. При прийманні засуджених у виправну колонію у засудженого Шестопалова було виявлено золотий наручний годинник з дарчим написом на його ім'я. Засуджений звернувся до начальника колонії з проханням не вилучати у нього годинник, який є дорогою для нього пам'яткою про загиблих батьків. Начальник установи зважив на цю обставину і дозволив не вилучати у засудженого годинник.

Чи відповідає принципам гуманізму та законності таке рішення начальника колонії?

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні цієї теми здобувачам необхідно встановити, які існують види класифікації засуджених до позбавлення волі. При цьому треба мати на увазі, що кожен вид класифікації має свої критерії, сутність та мету, характеристику. Опрацьовуючи це питання, здобувачі повинні засвоїти, що існують такі види класифікації засуджених до позбавлення волі, як соціально-правова, педагогічна, кримінологічна, психологічна. Вивчаючи таке питання, як розподіл засуджених до позбавлення волі по установах виконання покарань, необхідно усвідомити: порядок та умови призначення засудженому виду виправної установи для відбування позбавлення волі, та який орган держави наділений таким правом тощо. Крім того, необхідно знати правові підстави і порядок розподілу засуджених до позбавлення волі по УВП.

Вивчаючи питання про порядок прийому і розміщення засуджених в УВП, здобувачам необхідно звернути увагу на те, що прибуття засуджених до УВП і пов'язаний із цим комплекс правових, організаційних і виховних заходів складають прийом засуджених до УВП. Порядок прийняття засуджених до позбавлення волі до виправних і виховних установ регламентується ст. 91 КВК.

Діяльність адміністрації по прийому і розміщенню засуджених має комплексний характер, передбачає участь у них всіх структурних підрозділів

УВП, а також має виключно важливе значення з правової, педагогічної і психологічної точки зору. З моменту прибуття засудженого до УВП суттєво змінюється його правове положення, починається систематична і планомірна робота з ним щодо його виправлення. Робота різних категорій співробітників УВП дозволяє виділити декілька етапів цієї діяльності, які суттєво відрізняються один від одного за змістом, колом співробітників УВП, задіяних на кожному з них.

Перебування засудженого протягом всього строку покарання в одній виправній установі створює можливість для послідовного, всебічного і повного вивчення його особистості, дозволяє визначити програму його виправлення, систематично здійснювати виховний вплив. Разом із цим відбування покарання протягом всього строку в одній виправній установі дозволяє більш ефективно використовувати сам строк покарання, що набуває особливого сенсу при великих строках позбавлення волі.

Важливо усвідомлювати, що режим у виправних установах, згідно зі ст. 102 КВК — це встановлений законом та іншими нормативно-правовими актами порядок виконання і відбування покарань. У загальному розумінні слово «режим» — це встановлений розпорядок життя або сукупність правил, норм для досягнення якоїсь мети. Коли ж мова йде про режим засуджених до позбавлення волі, то цей термін вживається у пенітенціарному значенні — як розпорядок життя людини, яка відбуває покарання у місцях позбавлення волі. У цьому випадку режим визначає специфіку умов, які привнесені в життя засуджених кримінальним покаранням і притаманним йому комплексом правообмежень.

Практичне заняття 10

Контрольна робота за змістовим модулем

Практичне заняття 11

Тема 7. Умови відбування покарання в колоніях, праця засуджених та виховний вплив на них

Питання для обговорення:

1. Загальні положення про умови відбування покарання засудженими до позбавлення волі.
2. Придбання засудженими продуктів харчування і предметів першої потреби, літератури і письмового приладдя.
3. Побачення засуджених з родичами, адвокатами та іншими особами, телефонні розмови.
4. Короткочасні виїзди засуджених за межі виправних колоній.
5. Листування засуджених, одержання і відправлення ними грошових переказів.
6. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених.
7. Залучення засуджених до суспільно корисної праці.
8. Соціально-виховна робота із засудженими до позбавлення волі, її основні напрями, форми і методи.
9. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених, їх організація.
10. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі.
11. Заходи заохочення та стягнення до осіб, позбавлених волі, порядок їх застосування.

Реферати, доповіді:

1. Заходи заохочення, що застосовують до засуджених до позбавлення волі.
2. Заходи стягнень, що застосовуються до засуджених до позбавлення волі.

Завдання для самостійної роботи:

1. На момент звільнення Кухтенка, що відбував покарання за умисне вбивство за ч. 1 ст. 115 КК України, було встановлено, що в період перебування в колонії він вперто не хотів стати на шлях виправлення і продовжує залишатися особою, небезпечною для суспільства.

Які документи повинна підготувати адміністрація колонії перед звільненням Кухтенка? Яким чином проводиться оформлення адміністративного нагляду за особами при звільненні їх із місць позбавлення волі?

2. Кац після свого звільнення з колонії повернувся на колишнє місце проживання, але так сталося, що він залишився без квартири. Спроби знайти собі житло і зареєструватися успіху не мали. На роботу без реєстрації у паспорті його не приймали.

Хто і у якому порядку повинен надати допомогу Кацу в отриманні житла і роботи?

3. 20-річний Стеценко звернувся до місцевих органів влади зі скаргою, де писав, що 3 роки пробув у виховній колонії, потім повернувся до Одеси і оселився у бабусі, яка замінювала йому матір. Батьків у нього немає. РВВС відмовляє йому у реєстрації на тій підставі, що не вистачає норми житлової площі.

Яке рішення повинен прийняти місцевий орган влади?

Методичні рекомендації до вивчення теми:

Соціально-виховна робота – це цілеспрямована діяльність персоналу органів і установ і конання покарань та інших соціальних інституцій для досягнення мети виправлення і ресоціалізації засуджених. Метою цієї роботи є формування та закріплення у засуджених прагнення до заняття суспільно корисною діяльністю, сумлінного ставлення до праці, дотримання вимог законів та інших прийнятих у суспільстві, правил поведінки, підвищення їхньої загальноосвітнього і культурного рівнів.

Для вивчення матеріалу теми здобувачам необхідно звернутися, по-перше, до глави 19 КВК (ст.ст. 123—137), в якій: а) закріплюються поняття, основні напрями, форми і мета; соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі; б) регламентуються порядок організації загальноосвітнього і професійно-технічного навчання; питання проведення богослужіння і релігійних обрядів у колоніях, також участі засуджених у їхніх самодіяльних організаціях; в) визначається порядок застосування як заходів стягнення, так і

заохочення до осіб, позбавлених волі; г) закріплюється поняття злісного порушника встановленого порядку відбування покарання у вигляді позбавлення волі; д) вказані підстави і розмір матеріальної відповідальної засуджених до позбавлення волі. По-друге, необхідно опрацювати Положення про відділення соціально-психологічної служби в установах виконання покарань.

Відповідно до ст. 123 КВК загальноосвітня і професійна підготовка належать до числа основних заходів виправлення засуджених. Тому здобувачам необхідно звернути увагу на питання організації загальноосвітнього навчання, професійної освіти та професійного навчання осіб, позбавлених волі.

Виховний вплив на засуджених до позбавлення волі здійснюється за допомогою застосування заходів заохочення і стягнення, які стимулюють їхню позитивну поведінку та застерігають від порушень встановленого порядку відбування покарання. Перелік заходів заохочення і стягнення, порядок і підстави їх застосування визначаються в ст.ст. 130 – 134 КВК. Крім цього, необхідно знати коло службових осіб УВП, які мають право застосовувати заходи заохочення і стягнення (ст. 135 КВК). Також необхідно звернути увагу на діяльність психолога в кримінально-виконавчих установах, а також на його важливу роль у соціально-виховній роботі із засудженими до позбавлення волі. Для цього студентам необхідно звернутися до Положення про психологічну службу установи виконання покарань, яке визначає права психолога у процесі соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі.

Практичне заняття 12

Тема 8. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками та неповнолітніми

Питання для обговорення:

1. Особливості правового статусу жінок, засуджених до позбавлення волі.
3. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими вагітними жінками, матерями-годувальницями та жінками, які мають дітей до трьох років.

4. Правові підстави та порядок звільнення від відбування покарання засуджених вагітних жінок і жінок, які мають дітей.

5. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі неповнолітніми.

6. Особливості застосування засобів виправлення та ресоціалізації до неповнолітніх.

Реферати, доповіді:

1. Аналіз критеріїв виправлення засуджених неповнолітніх, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі.

2. Правове положення засуджених жіночої статі, які мають дітей у будинку дитини при виправній колонії.

Завдання для самостійної роботи:

1. За незаконний аборт (ч. 2 ст. 134 КК України) Пашина була засуджена до п'яти років позбавлення волі. Комісія слідчого ізолятора з питань визначення особам, засудженим до довічного позбавлення волі та позбавлення волі на певний строк, виду колонії направила її для відбування покарання у виправну колонію мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання.

Чи правильно визначений рівень безпеки виправної колонії?

2. Засудженому Іванову Р., який відбуває покарання у виховній колонії, виповнилося 18 років. До його звільнення після закінчення строку відбування покарання залишилося 3 роки. Постановою начальника колонії засудженого Іванову Р., який навчається у профтехучилищі цієї колонії для подальшого відбування покарання переводять до виправної колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовам утримання.

Який порядок залишення у виховних колоніях засуджених, які досягли вісімнадцятирічного віку? Яке рішення необхідно прийняти начальнику виховної колонії стосовно засудженого ?

3. Засуджена Павленко А. відбуває покарання у виді позбавлення волі у виправній колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами утримання. Сьогодні їй дитині виповнюється 3 роки. Постановою начальника колонії дитина направляється до дитячого закладу. До звільнення Павленко А. з виправної колонії залишилося 11 місяців.

У якому випадку адміністрація виправної колонії має право для звільнення Павленко продовжити перебування дитини у будинку дитини при виправній колонії? Який існує порядок передачі дитини родичам засудженої або іншим особам?

4. Після відбування одного місяця покарання у виправній колонії середнього рівня безпеки засуджена Шогіна звернулася з проханням до адміністрації надати їй одне тривале побачення з чоловіком та дітьми, які вже прибули на короткострокове побачення. *Яке рішення може прийняти адміністрація?*

5. Засуджена Мусіна по прибутті у колонію відмовилася носити одяг єдиного зразка, мотивуючи свою відмову тим, що хоча одяг є елементом режиму, але, на її погляд, форма одягу, визначена Державною кримінальновиконавчою службою України, нівелює її особистість і принижує почуття людської гідності. Режим же за КВК України має сприяти усвідомленню засудженими людської гідності. *Яким має бути рішення начальника колонії?*

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні цієї теми здобувачам необхідно запам'ятати, що серед особливостей відбування покарання у вигляді позбавлення волі для засуджених жіночої статі, основними є: — організація у разі необхідності будинку дитини при виправних колоніях, в яких відбувають покарання жінки; — направлення для відбування покарання засуджених жінок із вагітністю понад 4 місяці, або які мають при собі дітей віком до 3 років, у виправні колонії, при яких є будинок дитини; — дозволення проживання жінок, засуджених до позбавлення волі, за межами виправної колонії у зв'язку з вагітністю і пологами, а також до досягнення дитиною трирічного віку. Стосовно особливості відбування

покарання у виховних колоніях неповнолітніми засудженими здобувачам необхідно знати, що: — їхній правовий статус більш детально регламентовано, хоча в цілому вони мають такі самі права й обов'язки, як засуджені до позбавлення волі, що досягли повноліття (ст. 107 КВК України); — законодавець детально регламентує заходи заохочення та стягнення, які застосовуються до засуджених (ст. ст. 144, 145 І КВК України); — підстави переведення засуджених із виховної колонії до виправної колонії (ст. 147 КВК України); — оплата праці засуджених неповнолітніх (ст. 120 КВК України) та ін.

Що стосується УВП, то здобувачам має бути відомо, що особи, яких засуджено до довічного позбавлення волі, відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки (ст. 18). Стосовно засуджених неповнолітніх законодавець передбачив спеціальні виховні колонії (ст. 11, 19). Засуджені жіночої статі відбувають покарання, як правило, у виправних колоніях із загальними та полегшеними умовами тримання, а також у виправних колоніях середнього рівня безпеки.

Практичне заняття 13

Тема 9. Звільнення засуджених від відбування покарання.

Допомога особам, звільненим від відбування покарання, контроль і нагляд за ними

Питання для обговорення:

1. Поняття, правові підстави та порядок звільнення засуджених від відбування покарання: загальна характеристика.
2. Правова підстава та порядок умовно-дострокового звільнення засуджених від відбування покарання.
3. Правові підстави та порядок звільнення засуджених від відбування покарання за амністією.

4. Правові підстави та порядок звільнення засуджених від відбування покарання за актом помилування.

5. Правові підстави та порядок звільнення засуджених від відбування покарання за хворобою.

Реферати, доповіді:

1. Умовно-дострокове звільнення засуджених від відбування покарання: матеріальна й формальна складові підстави застосування статті 81 КК України.

2. Кримінально-правові наслідки умовно-дострокового звільнення від покарання.

3. Проблеми соціальної адаптації осіб, що умовно-достроково звільняються з місць позбавлення волі.

Завдання для самостійної роботи:

1. Сичов був засуджений за ч. 2 ст. 296 КК України до 3-х років позбавлення волі. Початок строку - 13 квітня 2019 року.

Назвіть дату звільнення Сичова.

2. Євтушенко, засуджений до позбавлення волі строком на 3 роки, відбував покарання у колонії середнього рівня безпеки. Календарний строк відбування покарання закінчувався 8 листопада. Євтушенко звернувся до начальника колонії із клопотанням звільнити його 6 листопада, тому що 7 і 8 листопада - святкові дні, а 9 листопада - вихідний день.

Чи правильно визначений Євтушенку вид виправної колонії, у якій він відбуває покарання? Яке рішення щодо звільнення Євтушенка повинен прийняти начальник колонії і на підставі якої правової норми?

3. Босих, засуджений до 3-х років позбавлення волі за ст. 140 КК України, відбував покарання у колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами утримання. 29 квітня 2016 року до колонії надійшов Указ Президента України про дострокове звільнення Босих у зв'язку з помилуванням. Босих активно брав участь

у художній самодіяльності і повинен був брати участь у концерті 1 і 2 Травня. Адміністрація колонії попросила Босих залишитися, той погодився на звільнення 3 травня, 30 квітня це стало відомо прокуророві.

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При опрацюванні цієї теми здобувачам слід мати на увазі, що чинне кримінальне законодавство України містить інститут звільнення від покарання та його відбування (розділ XII КК України). Вказаний інститут є одним із проявів гуманізму кримінальної політики держави, його застосування спрямоване на пом'якшення кримінально-правової репресії з метою стимулювання виправлення засуджених та додержання ними законності і правопорядку.

Стаття 152 КВК визначає підстави звільнення від відбування покарання: а) відбуття строку покарання, призначеного вироком суду; б) закон України про амністію; в) акт помилування; г) скасування вироку суду і закриття кримінальної справи; д) закінчення строків давності виконання обвинувального вироку; е) умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Перелік цих підстав не є вичерпним.

Особливу увагу здобувачам слід приділити правовому регулюванню застосування амністії в Україні, яка здійснюється згідно з Конституцією України, Законом України “Про застосування амністії в Україні”, нормами КК та КПК України. Так, відповідно до ст. 1 вказаного закону, амністією є повне або часткове звільненням від кримінальної відповідальності і покарання певної категорії осіб, винних у вчиненні злочинів. Амністія не застосовується до осіб, яких засуджено до довічного позбавлення; до осіб, що мають дві і більше судимості за вчинення тяжких злочинів; до осіб, яких засуджено за особливо небезпечні злочини проти держави, бандитизм, умисне вбивство за обтяжуючих обставинах; до осіб, яких засуджено за вчинення тяжкого злочину, крім тих, яких засуджено за особливо небезпечні злочини проти держави, бандитизм, умисне вбивство за обтяжуючих обставинах, і які відбули менше половини призначеного вироком суду основного покарання. Перелік осіб, до яких не допускається

застосування амністії, не є вичерпним і може бути доповнений конкретним законом про амністію. Особливістю застосування амністії є те, що вона не застосовується протягом певного часу до осіб, які раніше вже звільнялись від кримінальної відповідальності та покарання по цій підставі тощо.

Однією з підстав звільнення від відбування покарання є помилування, яке здійснюється Президентом України. Студентам необхідно ознайомитися з відповідним Положенням про порядок здійснення помилування, що визначає коло осіб, які мають право на подання клопотання про помилування, порядок підготовки матеріалів для розгляду цих клопотань, повноваження Управління з питань помилування Адміністрації Президента України та Комісії при Президенті України у питаннях помилування. Помилування засуджених здійснюється у вигляді: а) заміни довічного позбавлення волі на позбавлення волі на певний строк; б) повного або часткового звільнення від відбування як основного, так і додаткового покарання; в) заміни покарання або його невідбутої частини більшім м'яким покаранням.

Здобувачам необхідно знати, що складовою процесу постпенітенціарного впливу на звільненого з метою його ресоціалізації та соціальної адаптації як дієвих чинників загальної та спеціальної превенції є допомога особам, які звільнені від покарання. Структурними елементами такої допомоги є: а) надання допомоги особам, звільненим із місць відбування покарання; б) надання допомоги звільненим із місць відбування покарання у трудовому та побутовому влаштуванні.

Здобувачам необхідно ознайомитись з Законом України “Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк”, який визначає умови і порядок надання соціальної допомоги особам, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, а також умови участі у їх соціальній адаптації органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій і об'єднань громадян.

Практичне заняття 14

Тема 10. Міжнародні стандарти поведження з засудженими

Питання для обговорення:

1. Поняття та класифікація міжнародних стандартів поведження з засудженими.
2. Універсальні міжнародні стандарти загального характеру.
3. Регіональні міжнародні стандарти загального характеру.
4. Універсальні міжнародні стандарти спеціального характеру.
5. Регіональні міжнародні стандарти спеціального характеру.
6. Міжнародні стандарти щодо певних професійних груп персоналу, окремих видів покарань та окремих груп правопорушників.
7. Мінімальні стандартні правила поведження з в'язнями та Токійські правила.
8. Європейські стандарти поведження з засудженими.

Реферати, доповіді:

1. Поняття та класифікація міжнародних нормативно-правових актів у сфері виконання покарань і поведження із засудженими.
2. Характеристика основних міжнародних нормативно-правових актів у сфері виконання покарань і поведження із засудженими.

Завдання для самостійної роботи:

1. Проаналізуйте і законспектуйте основні положення Мінімальних стандартних правил поведження з в'язнями.

Методичні рекомендації до вивчення теми:

При вивченні даної теми здобувачам необхідно знати, що у переважній більшості кримінально-правових систем Західної, Центральної, а в останні роки

і Східної Європи (зокрема, Англії, Бельгії, Болгарії, Угорщини, Німеччини, Голландії, Данії, Ірландії, Італії, Кіпру, Норвегії, Польщі, Португалії, Фінляндії, Франції, Швейцарії, Швеції, Шотландії) широке застосування знайшли нетюремні санкції: монетарні (штраф, компенсаційні виплати, конфіскація особистого майна); кримінальне попередження як самостійна санкція (повне звільнення, визнання винним без накладення який або санкції карний осуд без нагляду, призупинення виконання покарання без нагляду, застереження, прийняття зобов'язання злочинця звістки в майбутньому правослухняне поведження, відстрочка від прийняття санкцій на визначений період і ін.).

У якості національних особливостей назвемо соціальне попередження (Болгарія), застереження з відстроченим штрафом (Німеччина), зареєстрований вирок (Північна Ірландія), «прийняття, до уваги» (Ірландія); санкції суспільного контролю і нагляду (пробація у всіх її різновидах, відстрочені або умовні санкції з наглядом або спеціальним поведженням, суспільні роботи, контрактне поведження або лікування, призупинення дії деяких прав позбавлення прав або фахового статусу, висилка); зобов'язання притримуватися порядку і нормативного поведження з або без поручництва, застави (Кіпр), відвідування центру порядку (Англія, Уельс), зобов'язання пройти лікування від алкогольної або наркотичної залежності, нагляд за відстрочкою від виконання вироку (Ірландія), обмеження свободи, різноманітні види домашнього ув'язнення (Італія), тюремний висновок у вихідні дні (Голландія, Португалія), попереджувальний нагляд, умовна відстрочка з наглядом або поручництвом (Польща).

Також здобувачам слід засвоїти, що міжнародні стандарти поведження із засудженими — це прийняті на міжнародному рівні норми, принципи і рекомендації в галузі виконання покарань і діяльності органів і установ виконання покарань. Ці стандарти були узгоджені міжнародною спільнотою і в їх підґрунті насамперед лежить Загальна декларація прав людини. Прийняті на її розвиток Міжнародний пакт про громадянські і політичні права та Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, які породжують юридичні

зобов'язання для держав, котрі їх ратифікували (в тому числі й Україна), містять відповідні положення щодо поводження з особами, позбавленими волі.

Ідеї, положення та вимоги, що містяться у Загальній декларації прав людини і в міжнародних документах, що містять стандарти поводження із засудженими, повинні максимально враховуватись у національному кримінально-виконавчому законодавстві і співвідноситись з принципами кримінально-виконавчої діяльності. Загальна декларація прав людини, міжнародні стандарти поводження із засудженими та національне кримінально-виконавче законодавство співвідносяться між собою як загальне, особливе й окреме (одиничне).

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНИХ ЗАВДАНЬ

Методичні рекомендації до написання реферату

Реферат — аналітичний огляд джерел інформації. Причому даний огляд повинен бути продуктивного типу, тобто містити творче осмислення реферованих джерел. Реферат широко застосовується в навчальному процесі як спосіб оцінювання не тільки знань здобувача, а ще і його вміння опрацьовувати та аналізувати джерела інформації. Виконання здобувачем реферативних робіт стимулює творчі здібності та дозволяє повністю розкрити його потенціал до самостійної роботи.

Вимоги до написання реферату:

- здобувач самостійно обирає серед запропонованих викладачем тем рефератів, які містяться після плану кожного практичного заняття;
- реферат має бути написаний українською мовою;
- реферат повинен містити глибоке наукове дослідження, грамотно написана та акуратно оформлений (вирівнювання по ширині, без переносів);
- текстовий редактор – *Microsoft Word*, формат сторінки А4 (297х210 мм), орієнтація – книжкова, поля – 20 мм; гарнітура – *Times New Roman*, кегель – 14, міжрядковий інтервал – 1, стиль – *Normal*;
- наступний рядок – текст з абзацним відступом 1,25 см;
- обсяг повинен бути таким, щоб повністю розкрити суть тематики та містити всі необхідні структурні елементи. Рекомендовано не менше 10 та не більше 20 сторінок;

➤ посилання на літературу подається у тексті статті обов'язково у квадратних дужках, двома цифрами, де перше число означає порядковий номер у списку використаних джерел, друге – номер сторінки цитованої роботи. Наприклад: [2, с. 34];

➤ список використаних джерел під назвою «*Список використаної літератури*» (жирний шрифт, курсив, вирівнювання по центру, кегель 14) розміщується наприкінці тексту і повинен оформлятися відповідно до **ДСТУ 8302:2015** «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання».

➤ література надається гарнітурою – *Times New Roman*, кеглем – 12, міжрядковий інтервал – 1, стиль – *Normal*;

➤ зазначення видавництва та загальної кількості сторінок для друкованих видань є обов'язковим.

➤ захист реферату проходить на практичному занятті. Час виступу 5-7 хвилин. Перевіряється володіння матеріалом викладеним в рефераті та загальне розуміння за тематикою реферату. Оцінювання захисту проводиться згідно наведеної нижче методики оцінювання;

➤ у разі, якщо заняття відбувається в он-лайн форматі, можливо підготувати презентацію з данної теми.

роздруковану роботу здобувач здає викладачеві, а у разі он-лайн навчання пересилає на електронну пошту викладача

ПОЛІТИКА КУРСУ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Політика щодо дедлайнів та перескладання: Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (-10%). Обов'язкова присутність здобувачів під час проведення періодичного контролю. У випадку пропуску заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати його у позанавчальний час за погодженням з викладачем. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин.

Політика щодо академічної доброчесності: регламентується [*Положенням про запобігання та виявлення академічного плагіату у освітній та науково-дослідній роботі учасників освітнього процесу та науковців Одеського національного університету імені І.І. Мечникова \(polozhennya-antiplagiat-2021.pdf \(onu.edu.ua\)\).*](#)

Політика щодо відвідування: Відвідування занять є обов'язковим. В окремих випадках навчання може відбуватись он-лайн з використанням дистанційних технологій або в асинхронному режимі. Порядок та умови такого навчання регламентуються [*Положенням про організацію освітнього процесу в ОНУ \(poloz-org-osvit-process_2022.pdf \(onu.edu.ua\)\).*](#)

Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти за різними видами роботи

Вид роботи	Кількість балів
Поточний контроль:	
- Опитування за питаннями відповідної теми на практичному занятті, участь здобувачів в обговоренні проблемних питань	від 0 до 2
- Виконання рефератів за однією із запропонованих тем:	від 0 до 2

доповідь та демонстрація презентації	
- Розв'язання практичних задач, ситуаційних вправ та проблемних ситуацій	від 0 до 4
Періодичний контроль:	
- Контрольна робота за змістовими модулями у формі тестування	Від 0 до 10

Вид роботи	Бали	Критерії оцінювання
Опитування питаннями відповідної теми практичному занятті, участь добувачів в обговоренні проблемних питань	0 балів	Здобувач не бере участь у практичному занятті, є лише спостерігачем; ніколи не виступає і не задає питання, незацікавлений у вивченні матеріалу; дає неправильні відповіді на запитання, показує незадовільне знання понятійного апарату і літературних джерел.
	1 бал	Здобувач іноді бере участь в практичному занятті; частково виступає і задає питання; допускає помилки під час відповідей на запитання; показує пасивну роботу на практичних заняттях; показує фрагментарні знання понятійного апарату і літературних джерел; показує неуміння публічно представляти матеріал.
	2 бали	Здобувач бере активну участь у практичному занятті; демонструє глибокі знання, дає повні та детальні відповіді на запитання; бере активну участь у обговоренні проблемних питань, користується додатковою навчально-методичною та науковою літературою; вміє сформулювати своє ставлення до певної проблеми; висловлює власні міркування, наводить цільні приклади; вміє знаходити найбільш адекватні форми розв'язання суперечностей; здатний публічно представити матеріал.
Виконання рефератів за днією із запропонованих тем: доповідь та демонстрація презентації	0 балів	Не зараховуються реферати (доповіді) та презентації, які виконані не самостійно або запозичені з мережі Інтернет.
	1 бал	Доповідь та презентація виконані самостійно, проте не опрацьована актуальність теми, теоретичний аналіз дано описово, змістовний матеріал представлений схематично, у висновку сформульовані загальні висновки (або вони взагалі відсутні), тема не розкрита, робота не відповідає вимогам.
	2 бали	Доповідь та презентація виконані самостійно та оригінально, оформлення відповідає вимогам, актуальність теми повністю розкрита із зазначенням

		евирішених раніше аспектів, правильно визначені б'єкт і предмет, гіпотеза власного дослідження, метод відповідає тематиці та поставленій задачі, теоретичний аналіз ґрунтовний та самостійний, здобувач вільно презентує матеріал; зміст презентації не перевантажений тайдами з текстовим матеріалом; у висновку сформульовані самостійні ґрунтовні судження, підкріплені фактичними доказами та розрахунками, інформація на слайдах подана переважно схематично із використанням самостійно розроблених малюнків, діаграм, графіків, містить посилання на джерела, які відповідно оформлені та є актуальними.
Розв'язання практичних задач, ситуаційних вправ та проблемних ситуацій	0 балів	Здобувач практичну задачу, ситуаційну вправу, проблемну ситуацію не виконав.
	1 бал	Здобувач виконав практичну задачу, розв'язав ситуаційну вправу, проблемну ситуацію, але недостатньо розкрив сутність, допускаючи при цьому суттєві неточності; відсутні сформовані вміння та навички дослідження і обґрунтування висновків; використано обмежену кількість джерел.
	2 бали	Здобувач виконав практичну задачу, розв'язав ситуаційну вправу, проблемну ситуацію, але демонструє фрагментарні знання предмету вивчення і дослідження, має ускладнення щодо виділення суттєвих його ознак, виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків; використано обмежену кількість джерел.
	3 бали	Здобувач виконав практичну задачу, розв'язав ситуаційну вправу, проблемну ситуацію, у повній мірі демонструє знання предмету вивчення, чітко описує суттєві його ознаки, виявляє причинно-наслідкові зв'язки і формулює висновки; вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу; окрім рекомендованої літератури використовує додаткову, демонструє знання змісту відповідних нормативно-правових актів.
	4 балів	Здобувач виконав практичну задачу, розв'язав ситуаційну вправу, проблемну ситуацію, у повній мірі демонструє володіння навичками наукового дослідження; виявляє самостійність у підборі, аналізі та загаленненні відповідної статистичної та аналітичної інформації; із розглянутої проблеми робить чіткі вірні

		исновки. Здобувач виконує задачу, розв'язує ситуаційну задачу, проблемну ситуацію з творчим підходом, використовуючи нешаблонні фрази, демонструє оригінальне, цікаве бачення, яке відрізняється власними роздумами, висновками; окрім рекомендованої літератури використовує додаткову, демонструє знання місця відповідних нормативно-правових актів.
Контрольна робота за містовними модулями у формі тестування	0 балів	Відповідь на запитання неправильна.
	0,5 бал	Відповідь на запитання правильна.

Здобувачі можуть отримати додаткові (бонусні) бали з участь у конференції з публікацією тез доповідей (до 10 балів), а також за написання наукової статті у періодичному виданні України категорії Б (до 20 балів).

11. ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Поняття, предмет і метод кримінально-виконавчого права.
2. Система та джерела кримінально-виконавчого права.
3. Кримінально-виконавче законодавство: загальна характеристика.
4. Кримінально-виконавче право в системі права України.
5. Поняття принципів кримінально-виконавчого права.
6. Функції й особливості норм кримінально-виконавчого права.
7. Поняття кримінально-виконавчих правовідносин та їх види.
8. Юридичний і фактичний зміст кримінально-виконавчих правовідносин.
9. Суб'єктивні права та законні інтереси засуджених.
10. Форми державного та міжнародного контролю.
11. Повноваження прокуратури під час здійснення нагляду за діяльністю персоналу органів та установ виконання покарань.
12. Поняття та загальна характеристика покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
13. Вимоги міжнародних документів щодо застосування покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
14. Організаційно-правові засади виконання покарання у виді штрафу.
15. Особливості виконання покарання у виді конфіскації майна.
16. Порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
17. Загальні положення виконання покарання у виді позбавлення права

обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

18. Порядок та умови виконання покарання у виді громадських робіт.
19. Загальні положення виконання та відбування покарання у виді виправних робіт.
20. Функції органу пробації під час виконання окремих покарань, не пов'язаних із позбавленням волі.
21. Службові обмеження для військовослужбовців: порядок та умови виконання та відбування.
22. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.
23. Виконання покарання у виді арешту.
24. Загальні засади виконання та відбування покарання у виді обмеження волі.
25. Основи правового статусу осіб, засуджених до позбавлення волі.
26. Класифікація засуджених до позбавлення волі: поняття, види та значення.
27. Критерії класифікації засуджених до позбавлення волі.
28. Підстави та порядок залишення засуджених до позбавлення волі у слідчих ізоляторах.
29. Соціальні та психологічні проблеми покарання у вигляді позбавлення волі.
30. Структурні дільниці виправних і виховних колоній.
31. Зміна умов засуджених до позбавлення волі в межах однієї колонії або шляхом переведення до колонії іншого виду, як втілення прогресивної системи виконання покарань.
32. Поняття режиму у колоніях та засоби його забезпечення.
33. Особливості режиму у колоніях різних типів.
34. Система нагляду та охорони як засіб забезпечення режиму.
35. Оперативно-розшукова діяльність як засіб забезпечення режиму.
36. Підстави та порядок застосування фізичного впливу, спеціальних засобів та зброї до засуджених до позбавлення волі.
37. Режим особливих умов у колоніях.

38. Розпорядок дня як елемент виховного впливу на засуджених до позбавлення волі.
39. Основні права, обов'язки і обмеження засуджених до позбавлення волі.
40. Побачення і телефонні розмови засуджених до позбавлення волі з родичами та іншими особами.
41. Правове регулювання короткочасних виїздів за межі виправних і виховних колоній.
42. Матеріально-побутове та медико-санітарне забезпечення засуджених до позбавлення волі.
43. Виправлення та ресоціалізація засуджених: поняття та зміст.
44. Праця засуджених до позбавлення волі та її соціальні аспекти.
45. Поняття, зміст, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими до позбавлення волі.
46. Особливості організації загальноосвітнього та професійно-технічного навчання засуджених до позбавлення волі.
47. Самодіяльні організації засуджених до позбавлення волі у системі заходів виховного впливу.
48. Заходи стягнення та заохочення, що застосовуються до осіб, позбавлених волі.
49. Матеріальна відповідальність засуджених до позбавлення волі: підстави та порядок реалізації.
50. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками.
51. Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими неповнолітніми.
52. Особливості виконання та відбування покарання у виді довічного позбавлення волі.
53. Правовий статус засудженого до покарання у виді довічного позбавлення волі.
54. Правові підстави та порядок звільнення від відбування покарання.

55. Поняття, сутність та порядок застосування амністії.
56. Поняття та порядок застосування помилування.
57. Дострокове звільнення від відбування покарання: види та порядок здійснення.
58. Поняття та сутність постпенітенціарного впливу на засуджених.
59. Механізм соціальної адаптації осіб, що відбули покарання, відповідно до Закону України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк».
60. Адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: поняття, сутність та соціальне обґрунтування.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України: прийнята на п'ятій позачерговій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної ради України. 1996. №30. Ст.141. із наступними змінами і доповненнями. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Кримінальний кодекс України, прийнятий сьомою сесією Верховної Ради України 5 квітня 2001р. // Відомості Верховної ради України. 2001. №25-26. Ст.131. Із наступними змінами та доповненнями. URL : <http://portal.rada.gov.ua>
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. в ред. 05.01.2020 р. URL :// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
4. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 р. в ред. 08.08.2021 р. URL :// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1129-15>.
5. Про застосування амністії в Україні: Закон України від 01.10.96 р. в ред. від 03.07.2020 р. URL ://<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/392/96-%D0%B2%D1%80>
6. Конвенція про передачу засуджених осіб від 21.03.1983 р. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_025#Text
7. Про Національну поліцію. Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. - Відомості Верховної Ради. 2015. № 40-41. Ст.379 URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

8. Про державну кримінально-виконавчу службу: Закон від 23.06.2005 № 2713-IV // Відомості Верховної Ради URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2713-15#Text>
9. Про порядок здійснення помилування: Положення, затверджене указом Президента України від 21.04.2015 р. в ред. від 26.08.2021 р. URL :// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/902/2010>.
10. Про пробацію: Закон від 05.02.2015 № 160-VIII // Відомості Верховної Ради. - 2015. - № 13. - Ст.93. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>
12. Про виконавче провадження: Закон від 02.06.2016 № 1404-VIII // Відомості Верховної Ради. 2016. № 30. ст.542. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1404-19>
13. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон від 01.12.1994 № 264/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. - 1994. - N 52. - Ст.455. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-%D0%B2%D1%80#Text>
14. Про прокуратуру: Закон від 14.10.2014 № 1697-VII // Відомості Верховної Ради. - 2015. - № 2-3. - Ст.12. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
15. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк: Закон від 17.03.2011 № 3160-VI // Відомості Верховної Ради України. - 2011. - № 38. - Ст.380. Із змінами та доповненнями.URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3160-17>
16. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. в ред. від 05.01.2022 р. URL :<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
17. Концепція державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю: затверджена Указом Президента України від 21 жовтня 2011 р. № 100/2011 URL: [http:// www.liga.net](http://www.liga.net)
18. Про Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України: затверджена Указом Президента

України від 08.11.2012 № 631/2012 URL :
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/631/2012>

19. Про Положення про порядок здійснення помилування: Указ від 21.04.2015 № 223/2015 URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/223/2015>
20. Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції : Постанова КМУ від 18.05.2016 № 343 URL :
<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/343-2016-п>
21. Про затвердження положень про спостережні комісії та піклувальні ради при спеціальних виховних установах: Постанова КМ України від 01.04.2004 р. № 429// Офіційний вісник України. 2004. № 13. Ст. 905. 23. Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: Наказ Міністерства юстиції України від 28.08.2018 № 2823/5 URL:
<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1656-14>

Основна література:

1. Кримінально-виконавче право України: курс лекцій / В.Ф. Примаченко, В.Г. Хашев, В.В. Шаблистий, С.М. Школа, Л.Г. Якименко; за заг. ред. В.В. Шаблистого. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2019. 236 с.
<https://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/4964/1/%D0%9A%D1%83%D1%80%D1%81%20%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9-%D0%9A%D0%92%D0%9F-2019%20%283%29%20%281%29.pdf>
2. Кримінально-виконавче право України [У схема та таблицях]: Навч. посібник / За заг. ред. проф. В. І. Олефіра та проф. О. Г. Колба. / [Олефір В. І., Колб О. Г., Рогатинська Н. З., Ткачук В. Є., Банах С. В.] Київ, 2016. 264 с.
<http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/29490/1/Krimin%20vicon%20pravo.pdf>
3. Кримінально-виконавче право : навч. посіб. (відповіді на екзаменаційні питання та питання до практичних занять) / К. А. Автухов ; за заг. ред. А. Х. Степанюка. Харків : Право, 2016. 158 с. <https://pravo-izdat.com.ua/image/data/Files/184/1-25.pdf>

4. Кримінально-виконавче право : підручник / Б. М. Головкін, А. Х. Степанюк, О. В. Лисодєд та ін. ; за заг.ред. Б. М. Головкіна, А. Х. Степанюка. 2-ге від. перероб. I допов. Харків : Право, 2019. 288 с.
http://lib.puet.edu.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2371:20-10-29-07-59-06&catid=16&Itemid=39
5. Кримінально-виконавче право України. Загальна та особлива частини : підручник / О.М. Литвинов, А.Х. Степанюк, І.С. Яковець, К.А. Автухов, А.П. Гель, С.В. Лосич, Є.С. Назимко; за заг. ред. д.ю.н., проф. О.М. Литвинова та д.ю.н., проф. А.Х. Степанюка. Київ: ВД «Дакор», 2015. 632 с.
https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2017/02/Materiali-lektsij_KVP.pdf
6. Кримінально-виконавче право: навчальний посібник / Гритенко О. А., Конопельський В. Я., Резніченко Г. С. Одеса : ОДУВС, 2019. 272 с.
<https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/handle/123456789/2877>
7. Кримінально-виконавче право України : підручник : ТОМ II (у 2-х т.) / [Музика А. А., Конопельський В. Я., Письменський Є. О. та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Є. Ю. Бараша. Київ : Нац. акад. внутр. справ, ФОП Кандиба Т. П. 2018. 622 с. <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/handle/123456789/10327>

Додаткова література:

1. Гальцова О. В., Степанюк А. Х. Принцип поваги до прав і свобод людини у кримінально-виконавчому законодавстві, виконанні і відбуванні покарань: монографія. Харків: Право, 2020. 224 с.
2. Марчук А. І. Гуманізація кримінально-виконавчого законодавства в контексті адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів: Правове життя сучасної України : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. ювілею акад. С. В. Ківалова (16-17 травня 2014 р., м. Одеса) . 2014. : Т. 1 . 2014 . 820 с.

3. Методичні матеріали та завдання до практичних занять з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» (за вибором) для студентів 1 курсу денної форми навчання другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» / уклад.: Б. М. Головкін, А. Ф. Степанюк, М. В., Романов, О. В. Таволжанський, К. А. Автухов. Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2021. 75 с.
https://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/Posibniki_2021/mmz_KVP.pdf
4. Микульця І.І. Адміністративно-правовий статус органів юстиції України: дис. ... канд. юрид. наук. 12.00.07: Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків. 2014. 556с.
5. Москаленко В.В. Соціалізація особистості: монографія. Київ: Фенікс. 2013. 540с.
6. Предместніков О. Завдання Міністерства юстиції України як основа його правового статусу та діяльності: Національний юридичний журнал: теорія і практика. 2016. № 15. С. 71–75.
7. Родіонова Т.В. Деякі питання виконання покарання у виді обмеження волі. Матеріали 74-ї наукової конференції професорсько-викладацького складу і наукових працівників економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова (27-29 листопада 2019 року, м. Одеса) / відп. ред. А. В. Смітюх; Н.Л. Кусик, А.В. Левенець, Т.В. Степанова та ін. Одеса: Фенікс, 2019. 190 с. С. 28-30.
8. Родіонова Т. В. Місце вчинення злочину як ознака об'єктивної сторони. Правовий вимір конституційної та кримінальної юрисдикції в Україні та світі. Другі юридичні читання : матеріали Всеукраїнської дистанційної наукової конференції (26 квітня 2019 року, м. Одеса) / за заг. ред. Л. О. Корчевної, І. А. Дришлюка; уклад. А. В. Левенець, О. В. Нарожна. – Одеса : Фенікс, 2019. 260 с. С. 141 – 143.
9. Родіонова Т. В. Місце вчинення злочину: зміст та визначення. Правовий вимір конституційної та кримінальної юрисдикції в Україні та світі. Треті юридичні читання : матеріали ювілейної всеукр. Дистанційн. наукової конференції (10

квітня 2020 р. м. Одеса) / за заг. ред. Л. О. Корчевної, О.А.Чувакова; укл. : А. В. Левенець, О. В. Нарожна. – Одеса : Фенікс, 2020. 260 с. С. 185 – 186.

10. Родіонова Т. В. Ознаки особи засудженого, який вчиняє злочин у кримінально-виконавчих установах. Матеріали 75-ї звітної наукової конференції професорсько-викладацького складу і наукових працівників економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, 25-27 листоп. 2020, Одеса / відп. ред. А.В. Смітюх; ред. кол.: Н.Л. Кусик, А.Л. Святошнюк, Т.В. Степанова та ін. Одеса: Фенікс, 2020. С. 92-94.
11. Родіонова Т. В. Соціальна адаптація осіб, звільнених від покарання. Матеріали 76-ї звітної наукової конференції професорсько-викладацького складу і наукових працівників економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, 24-26 листопада 2021, Одеса / відп. ред. Побережець О.В.; ред. кол.; Кусик Н. Л., Святошнюк А. Л., Степанова Т.В. та ін. Одеса: ОЛДІ – ПЛЮС, 2021. 252 с. С. 81-83.
12. Хирний В. Г. Організація та засади управління пенітенціарною системою України дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровськ, 2012. 353с.
13. Степанюк А. Ф., Гальцова О. В. Класифікація і розподіл засуджених до позбавлення волі. Питання боротьби зі злочинністю: зб. наук. пр. / редкол.: Б. М. Головкін та ін. Харків: Право, 2021. Вип. 41. С.73–81.
14. Шкута О.О. Пенітенціарна система України: теоретико-прикладна модель : монографія. Херсон. держ. ун-т; Наук. ред. І. Г. Богатирьов. Херсон : Гельветика, 2017. 365 с.

ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. <http://www.president.gov.ua>– офіційний веб-сайт Президента України.
2. <http://www.portal.rada.gov.ua>– офіційний веб-сайт Верховної Ради України.
3. <http://www.kmu.gov.ua> –офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.
4. <http://www.mvs.gov.ua>– офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.
5. <http://www.court.gov.ua/vscourt>– офіційний веб портал судової влади в Україні
6. <http://www.scourt.gov.ua>– офіційний веб-сайт Верховного Суду України.
7. <http://www.sbu.gov.ua> – офіційний веб-сайт СБУ.
8. <http://www.gp.gov.ua> – офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України.
9. <http://www.minjust.gov.ua>– Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.
10. <http://www.reyestr.court.gov.ua> – єдиний реєстр судових рішень в Україні.
11. <http://www.police.ua>– Форум працівників МВС України.
12. <http://www.vkka.gov.ua> – офіційний сайт Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури.
13. <http://www.nbu.gov.ua>– Національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського.
14. <http://www.catalogue.nplu.org> – Національна парламентська бібліотека України.
15. <http://www.pravoznavec.com.ua> – Електронна бібліотека юридичної літератури «Правознавець».
16. <http://www.icpo.centrmia.gov.ua>– сайт Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.
17. https://protocol.ua/ua/vs_kks_kradigka_ta_znahidka/ Протокол, юридичний інтернет ресурс
18. <https://minjust.gov.ua/ddvs> – Державна кримінально-виконавча служба України.

Навчальне видання

КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

ЕЛЕКТРОННІ МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до практичних занять з навчальної дисципліни для
здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальності 081 «Право»

Електронне практичне видання

Укладач

Родіонова Тетяна Василівна

Оригінал-макет розроблено в авторській редакції.

Затвердж. авт. 28.08.2023. Шрифот Times New Roman.
Системні вимоги: операційна система сумісна з програмним
забезпеченням для читання файлів формату PDF.

Обсяг 1,1 МБ.

Кафедра кримінального права,
кримінального процесу та криміналістики
Економіко-правовий факультет
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Французький бульвар, 24/26, м. Одеса, 65058